

Smuk efterårsvandring med Jan

Figur 1: Inden starten.

Torsdag den 14. november var cirka 14 NIMROS'er på vandretur i bjergene ved foden af Canigou. Vi mødtes i Valmanya, som betyder den store dal, og som var en vigtig by for den franske modstandsbevægelse under anden verdenskrig. Efter at have efterladt et par biler, kørte vi op til passet Coll de Palmomères i lidt over 1.000 meters højde, hvor vi begyndte vores vandring. Det var lidt køligt til at starte med, men vejret var klart og udsigterne hele tiden overvældende smukke. Vi gik meget i løvskov og kunne hele dagen nyde efterårets væld af farver, specielt på bøgetræerne som der var mange af. Jan var som altid fantastisk dygtig til at fortælle historien om det, vi så.

Figur 2: Fantastiske efterårsfarver.

Området er kendt for sine gamle jernminer, især La Pinosa-minen, hvor man i dag kan besøge logierne. Vi gik forbi flere gamle mineskakter undervejs. Et stykke af vejen gik vi på en sti, som ligger hvor der en gang var en tipvognsbane, man transporterede jernmalm på fra minerne. Vi gik også langs med det tykke gamle kabel, hvor der havde hængt vogne fyldt med materiale fra minerne.

Figur 3: Minen La Pinosa, 1.355 meter over havet.

Frokosten blev nydt i solen ved La Pinosa-minen, hvor vi hørte om den lokale modstandsbevægelse, der havde forskanset sig her mod slutningen af anden verdenskrig. Tyskerne angreb modstandsfolkene fra tre sider, og en mand, Julien Panchot, ofrede sit liv for at de andre skulle kunne nå at slippe væk. Inden og under krigen var området i øvrigt et trafikeret sted for folk, der skulle over grænsen til Spanien i al hemmelighed. Inden krigen var masser af spanske republikanere kommet den anden vej og deltog i den del af den franske modstandsbevægelse som holdt til her, FTPF, *Francs-tireurs et partisans français*. Beretningerne, vi hørte, var både fascinerende og grufulde.

Figur 4: Frokost med udsigt.

De restaurerede bygninger ved La Pinosa ligger i 1.355 meters højde med en storslået udsigt til Canigou med lidt sne på toppen. Vinden var lidt kølig, så det blev ikke den længste frokostpause. Derfra gik turen igen over smukke bjergsider lige så jævnt nedad til den lille by Valmanya, som tyskerne havde bombet sønder og sammen på grund af dens nære forhold til modstandsbevægelsen, men som i dag er genopbygget. Hvor der en gang boede nogle hundrede mennesker her, bor der i dag kun cirka 30. Mens nogle hentede biler, gik andre og så den interessante udstilling om minerne og landsbyens skæbne under krigen. Alt i alt var det en yderst smuk tur på omkring 12 kilometer. Naturen, historien og selskabet var helt enkelt skønt!

Figur 5: Canigou med sne på toppen.

Vi takker Jan Carreman for hans veludførte guidning og for at dele af sin store viden om natur og historie. Jeg er sikker på, at alle gerne vil med næste gang.

Tak for lån af billeder til Jan og Johan.

På gruppens vegne,

Britt Trude Petersen